

Rigsdagstidende.

1857

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 188.

Ottende Sæssion.

51de Møde.

Onsdagen den 11te Februar.

(Fortsat.)

G. Winther (fortsat): En Bestemmelse om, at der skulde være tegnet en vis Sum, inden man kunde tillade en saadan Forening at træde i Kraft, have vi ansæet for mindre nødvendig, da der er andre Maader, hvorpaa man kan sikke sig, selv om de Indtraadtes Antal ikke er synderlig stort, idet man jo nu har saa mange Foreninger, i hvilke man kan gjenforsikre, og altsaa sikke sig imod de for store Tab, der ellers kunde fremkomme. Det er jo en Fremgangsmaade, der, som bekendt, bruges af de fleste Forsikringselskaber, og som navnlig er særdeles betryggende for de mindre Foreninger eller dem, der ere i deres Begyndelse.

Jeg er for mit Vedkommende overbevist om, at, hvis der ikke udkommer en Lov som den foreliggende, vil det kun være tilsyneladende, at slige private Foreninger kunne stiges at være begunstigede fra Regjeringens Side; thi der er ved den bestaaende Lovgivning en saadan Leilighed til at volde Bryderier for Folk, der ville udmelde sig af den almindelige Brandforsikkring, at det næsten er utroligt; jeg kan imidlertid give fornødne Oplysninger derom, hvis der skulde være nogen Tvivl i saa Henseende.

Det er allerede yderst vanskeligt i visse Jurisdictioner at faae den Panteaattest, som skal havees efter Loven af 8de Marts 1856. Jeg kender et Tilfælde, hvor man har ladet

en Mand reise 6 Gange paa forskjellige Dage for at faae denne Attest, og som saa endelig fik den Bæf, at han slet ikke kunde faae Attesten, medmindre han tilveiebragte en Mængde forskellige Documenter. — Formodentlig maa vedkommende Retsbetjent ikke have havt sine Panteprotokoller i den Stand, at han gjennem sit Register kunde finde, hvor de omtalte Eiendomme vare opførte i Pantebøgerne, og dette slutter jeg deraf, at den Mand, der saaledes havde henvendt sig om Attesterne, endog havde opgivet for Herredsskriveren Matriculnummerne paa de Eiendomme, for hvilke denne Panteaattest fordreedes.

Der er Steder, hvor man ved Anvendelsen af Bestemmelsen om, at der ikke maa hvile Panthæftelse paa nogen Eiendom, der skal kunne udplettes, gaaer til den Overlighed, at man f. Ex. ikke har villet udplette en Eiendom af Brandforsikringen, uagtet den eneste Gjæld, der efter Pantebogen hvilede paa Eiendommen, var en Aftagt, og uagtet det ved Præsteattest var beviist, at Aftægtsmanden, der havde havt Aftægten, var død. I et andet Branddirectorat var der indsat Umyndiges Midler i en Gaard, men, uagtet den Tid, som var forløben, siden disse Penge indfattedes, gjorde det evident, at Vedkommende allerede vare myndige, har man dog paa Grund af denne Pantepaatægning nægtet at udplette Eiendommen af Brandforsikringen. Kort sagt, der er mig mange saadanne Tilfælde bekendte, der allerede nu ere indtrufne, og som gjøre det til en Nødvendighed, at der udkommer en Lov af denne Art, hvorved dog nogle af disse Ulemper hæves, hvis man nemlig virkelig vil tillade en Concurrence med den Anstalt, som Justitsministeren